

KRATKA ZGODOVINA ZBORNIKA

Rukopisi izhajajo v Pančevu od leta **1976**, zasnoval pa jih je pančevski književnik in gimnazijski profesor Momčilo Paraušić v želji, da bi zbral mlade, nadarjene ljudi in jim dal priložnost, da objavijo svoja besedila. Prve številke sta tiskala Društvo književnikov Pančeva in časopis Pančevac, nato pa je založništvo prevzel Mladinski center Pančevo, ki tradicijo neguje že več kot 40 let.

Ob koncu osemdesetih let prejšnjega stoletja so Rukopisi postali jugoslovanski zbornik, nato so nekaj časa izhajali kot zbornik avtorjev in avtoric iz Srbije in Črne gore, leta 2004 pa so ponovno postali odprti za vse iz nekdanjih jugoslovanskih republik, danes samostojnih držav.

Ideja se je pokazala za pomembno iz več razlogov, najpomembnejši pa je bilo trdno prepričanje urednikov in založnika, da je mlade treba brati, jih spoznati in jim predvsem omogočiti, da se spoznajo med sabo ter navežejo stike v njim razumljivih jezikih. Zato so Rukopisi postali tudi literarni festival, sestavljen iz spremljevalnega programa, posvečenega književnosti, vselej dobre glasbe v živo in osrednjega programa, posvečenega avtorjem in avtoricam, ki so se uvrstili v aktualno številko.

Rukopisi so del literarne tradicije Pančeva. Tako nekoč kot danes je uredništvo v rokah uveljavljenih literatov in literatk kot tudi mlajših, ki se šele uveljavljajo. Vendar so Rukopisi tudi že del literarne tradicije širše regije, svojevrsten kulturološki fenomen, potni list za prestopanje meja, široko razumljiva ključna beseda ... Pančevo pa ostaja mesto srečanj, izmenjave idej in informacij oziroma, kot je nekoč dejal eden od urednikov, »mlado tkivo tradicije«.